

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Socialistisk Folkeparti fremsatte første gang i 1999 et lovforslag med samme ønske om ret til hjemmehjælp. Socialistisk Folkeparti mener, at det er vigtigt fortsat at fremhæve nødvendigheden af, at kommunen er forpligtet til at give tilbud om hjælp i en sådan grad, at en person kan klare sig i eget hjem. Forslagsstillerne har derfor igen taget initiativ til at fremsætte dette lovforslag.

Lovforslaget er en delvis genfremsættelse af lovforslag nr. L 39 fra folketingsåret 2001-02, 2. samling, se Folketingstidende, forhandlingerne side 919 og tillæg A side 970 og 972. Lovforslag nr. L 39 indeholdt en pligt for kommunerne til at tilbyde hjælp og pleje. Denne del blev gennemført ved lovforslag nr. L 130 fra folketingsåret 2001-02, 2. samling, se Folketingstidende, forhandlingerne side 4048, 7112 og 7492, tillæg A side 3535 og 3559, tillæg B side 1299 og tillæg C side 553.

Lovforslag nr. L 39 var en uændret genfremsættelse af lovforslag nr. L 29 fra folketingsåret 2001-02, 1. samling, se Folketingstidende, tillæg A side 774 og 776. Lovforslag nr. L 29 var en delvis genfremsættelse af lovforslag nr. L 166 fra folketingsåret 1998-99, se Folketingstidende, forhandlingerne side 3850 og tillæg A side 3843 og 3845.

Med mellemrum sker der massive nedskæringer i hjemmehjælpen. Forskellene er store fra kommune til kommune. Men når en kommune på få dage eller uger fjerner hjemmehjælp fra et større antal modtagere eller vælger at aflyse den visiterede hjælp uden at tilbyde erstatningshjælp, er det ikke udtryk for en individuel vurdering, men tegn på en generel nedskæring og forringelse af velfærden for pensionister og andre modtagere af hjemmehjælp. Derfor mener Socialistisk Folkeparti, at der er behov for en opstramning af loven, så det bliver klart, at kommunerne har pligt til yde hjemmehjælp, hvor denne er nødvendig.

Det er Socialistisk Folkepartis opfattelse, at der ikke er grund til at tro, at minimumskravene bliver laveste fællesnævner for hjemmehjælpen. Andre områ-

der, f.eks. folkeskoleområdet, kan fremdrages som bevis for, at der er stor variation fra top til bund trods regler om minimumskrav.

Hensigten med lovforslaget er ikke at fratage kommunerne skønnet over, hvilken hjælp der er behov for. Tanken er alene at sætte en nedre grænse, så det ikke er lovligt for kommunerne at gå under et vist niveau.

Socialistisk Folkeparti mener, at det bør slås fast, at hjemmehjælp ikke er noget, som en kommune yder eller ikke yder efter kommunalbestyrelsens forgodtbefindende. Hjemmehjælp er en ret for borgerne. Derfor skal kommunerne have en pligt til at yde den.

Hvis kommunerne skal leve op til dette, vil det koste penge. Det kan diskuteres, om kommunerne i givet fald har krav på kompensation via bloktilskuddet, ud fra den betragtning, at loven allerede i dag kan fortolkes således, at kommunerne har disse pligter. Socialistisk Folkeparti mener, at kommunerne i alle tilfælde har brug for flere penge til hjemmehjælp, og vil gerne drøfte dette – samt den nødvendige finansiering – i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Kommunens pligt til at tilbyde hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet præciseres i lovforslaget. Det er nemlig her, man ser de voldsomme nedskæringer. Kommunen skal derfor i afgørelser om tildeling af hjælp være opmærksom på den nye bestemmelse. Det følger af den foreslåede ændring af § 75, stk. 2,

- 1) at kommunen skal yde hjælp i de beskrevne tilfælde,
- 2) hvilke typer af praktisk hjælp kommunen om fornødent skal yde hjælp til,
- 3) at hjælp skal ydes dels i de tilfælde, hvor en person ikke kan udføre arbejdsopgaverne selv, dels i de tilfælde, hvor en person ganske vist kan udføre dem selv, men hvor det er vanskeligt eller medfører betydelige gener, f.eks. i form af smerter, træthed og lignende,